

UGENS PROFIL

PETER SCHÜTZE

Mission: Impossible – DSB på skinner

DSB's formand Peter Schütze har fået sin sag for. Men er der én person, som kan få DSB tilbage på skinner, er det ham.

STIG ANDERSEN

Der er sådan set nok at tage fat på. En rodebutik af den anden verden, og det kører bestemt ikke på skinner. Af mange opfattet som en nærmest umulig opgave, men det er den opgave, han har fået – og har sagt ja til. Og det er en udbredt opfattelse, at er der én, som kan få det til at lykkes, så er det ham.

Rodebutikken er DSB. Manden er Peter Schütze, indtil 1. juni i år formand for direktionen i Nordea Bank Danmark og fra samme dato kapret af daværende trafikminister Hans Christian Schmidt til som formand at få ryddet op i statsbanerne.

Ministeren sad tilbage efter DSBFirstskandalen med en sønderskudt ledelse i det statsejede jernbaneselskab, både på direktiongangen og i bestyrelseslokalet. Og havde oven i det en IC4-skandale, en dybt problematisk økonomi og ca. 10.000 DSB-medarbejdere, hvoraf nogle var så utilfredse, at det så sent som for få dage siden var ved at skabe sammenbrud i juletrafikken, og resten var mere eller mindre paralyserede.

Hvad gør en minister så? Han går selvfølgelig til en mand, der har forstand på økonomi, som har ført den bank, han har stået i spidsen for, mindre ramponeret gennem finanskrisen end mange andre banker, som både kan lytte og samarbejde, og som er i besiddelse af empati i en grad, som i hvert fald blandt bankdirektører forekommer mindre udbredt. Ved valget af Peter Schütze som DSB-formand blev der hos trafikministeren ikke mindst set på, hvordan medarbejderne har det der, hvor han havde været chef.

Startede med langt hår og træsko

Den 63-årige Peter Schütze har ikke været landets mest synlige bankchef i de ca. 10 år, han har været topchef i Nordea Danmark og medlem af koncernledelsen i Nordea-koncernen med hovedsæde i Stockholm. Til gengæld har han været en af de mest succesrige. Schütze og Nordea Bank har ikke været lige så ivrige som mange andre i de seneste års udlånsfest, hvilket i høj grad menes at være Peter Schützes fortjeneste.

Trods den afdæmpede stil er der blevet lagt mærke til ham, også da han som ung stud.polit. var studentermedhjælper i Privatbanken i begyndelsen af 1970'erne. Her kom han sammen med folk som den senere cheføkonom og Kopenhagen Furdirektør Torben Nielsen, den senere Unibankdirektør Peter Lübecker og den senere Axcel-direktør Christian Frigast ind under den legendariske bankdirektør Arthur Schmiegelows vinger og udgjorde en akademikergruppe i banken, som var

noget nyt på det tidspunkt, og som gik under navnet 'Schmiegelows drenge'. Disse polit.er havde en helt speciel stjerne hos den fine bankdirektør og fik lov til at gå i træsko, være langhårede og gå i skovmandsskjorter og cowboybukser. Det gjaldt også Peter Schütze. Akademikerne var Arthur Schmiegelows kæledægger og fik en særstilling i banken. Ligesom de var sikret fastansættelse, når de var færdiguddannede.

Karakteristisk for Peter Schütze allerede i ungdomsårene var, at han havde holdninger, og at han følte, at han og hans bank havde et ansvar i forhold til samfundet. Det har fulgt ham hele vejen igennem. Og selv om han aldrig har hørt til de mest synlige, har han stået inde for sine holdninger. Også selv om det kunne

få ham til at fremstå som en både atypisk og konservativ bankmand – netop ved at føle et samfundsansvar. På den måde er Peter Schütze en moderne udgave af sin gamle læremester, Arthur Schmiegelov.

Fri i juni, juli og august, tak

Han ved, hvad han vil, og sådan har det altid været med Peter Schütze. Da han som færdiguddannet cand.polit. i 1973 blev tilbudt en fast stilling i Privatbanken, sagde han nej tak. Han skulle aldeles ikke have en fast stilling, for han skulle have tid til sin store interesse: at sejle. Han var allerede dengang den glade ejer af en Bianca 27, og han ville kunne holde fri i juni, juli og august. Sådan blev det i lang tid, men efterhånden blev træskoene dog skiftet ud med en mere normal fodbeklædning, hå-

Tegning:
Mette Dreyer

ret klippet og cowboybukserne erstattet af bankmandens mere normale dress. Ligesom juni og august blev inddraget.

Han har dog aldrig hørt til de meget ambitiøse rent karrieremæssigt. Betegnes tværtimod som en bankmand uden albuer. Alligevel har han haft en flot karriere med diverse direktørtitler, hvilket tilskrives hans faglige ambitioner, en grundighed og et helhjertet engagement i det, han har lavet. Og så den kendsgerning, at han får ting til at ske. Hans stille fremfærd

Han har aldrig hørt til de meget ambitiøse rent karrieremæssigt. Betegnes tværtimod som en bankmand uden albuer

har gang på gang vist sig at kunne få ender til at mødes.

Som DSB-formand får han brug for et andet gen, som han er i besiddelse af. Næmlig evnen til at forstå tonelejet på Christiansborg. Det gen betød blandt andet, at en af Peter Schützes meget succesfulde roller har været som formand for bankernes organisation, Finansrådet, netop da finanskrisen rasede værst i perioden fra 2007 til 2009, og hvor han på banksektorens vegne forhandlede bankpakkerne på plads – uden selv at have behov for dem. At det også i denne situation lykkedes ham at opnå enighed om en fordelingsnøgle for, hvordan bankerne skulle betale regningen for bankpakkerne, fortæller en del om respekten i hans egen verden.

Peter Schütze er ikke blevet lovet, at formandshvervet i det politisk turbulente statselskab er nogen nem opgave. Ejerne, repræsenteret af politikerne, har indimellem svært ved at finde ud af, hvad de som ejere kan og skal blande sig i, og i praksis svinger det lige fra kiosksalget på strækningen mellem Aarhus og Aalborg til, hvilke tog der skal indkøbes til den fremtidige togdrift. Som bekendt har det ikke altid resulteret i succeser.

Han har det menneskesyn, at hvis man inddrager folk og forklarer dem, hvad man gerne vil, så må tingene kunne lykkes. Peter Schützes nogle gange lidt idealiserede syn på tilværelsen betragtes af mange som en af hans styrker. Men også som det, der kan give ham skuffelser.

Om han vil lykkes i en verden, hvor det politiske er et naturligt – men indimellem bestemt også et lidt utilregneligt – element, vil fremtiden vise. Nogle mener, at Peter Schützes problem i denne sammenhæng vil være, at han tænker rationelt. Til det hører, at han gerne vil have nogle klare meldinger om, hvor politikerne vil køre hen – så han kan hjælpe dem derhen. Det kræver naturligvis, at politikerne ved, hvor de vil hen.

I bankverdenen har han været vant til rimeligt objektive succeskriterier. Sådan kan han ikke forvente, at det er i DSB.

okon@pol.dk